

ویلیام موریس دیویس

سوابق علمی

دیویس سهم عمده ای در جدا کردن حوضه ی پوششی جغرافیا، زمین شناسی و هواشناسی داشت. او در طی دوره ی اشتغال خود به همان خوبی که در مدرسه ی عالی تدریس می کرد برای کالج هم اهمیت قائل بود. بیشترین تاثیر

و نفوذ دیویس در خصوص موضوع "چرخه ی فرسایش" (8) بود. او در اصلاح و تکمیل این موضوع برای موقعیت حرفه ای اش فعالیت نمود. بسیاری از نوشته های اخیر وی پایه ای برای این موضوع بودند. اما تالیف "رودخانه های پنسیلوانیا در 1889" (9) نخستین اظهارات و تشریح این موضوع بود. کاملاً روشن است که وی تحت تاثیر نظریه تکامل جانوری داروین قرار داشت. در نوشته ای در سال 1883 او اظهار داشت که "به نظر می رسد، احتمال اینکه بسیاری از جریانات رودخانه ای از بدو پیدایش جریان آبی متمرکز شده دارند و در نهایت یک کانال طبیعی باقی می ماند که مثالی برای انتخاب طبیعی است." او در نشریات ادواری اطلاعیه داد که مایل است از حرفه های دیگر یک حامی داشته باشد. جالب توجه ترین درگیری وی به عنوان یکی از موسسین انجمن جغرافیادانان امریکا (10) این تکیه گاه است. بعضی چیزهایی که برای من حکم معما را دارد، فراتر از عدم ذکر، درگیری با انجمن جغرافیایی ملی (11) است. وی به واسطه ی مقالات یا نوشته ها یی که در مجله ی انجمن جغرافیایی ملی در نه سال اول نشر آن از وی منتشر می شد، دارای اعتبار بود. به علاوه به نظر می رسد، بعضی از بهترین مقالات، از موثرترین نوشته ها به شمار می رفتند. او هم چنین در فهرست اعضای انجمن جغرافیایی ملی از اعضای اصلی بشمار می آمد. او دارای مدال افتخار از دانشگاه های "دماغه ی گود هاپ" (12) 1905، گرایفسوآلد (13) 1906، کریستیانای (اسلو) (14) 1911، ملبورن (15) 1914 است و "نشان شوالیه لژیون دونور فرانسه" در سال 1912 بدست آورد.

عضویت و استاد راهنمایی در موسسات عضو محقق انجمن زمین شناسی امریکا (1906، 1911)، عضو محقق انجمن اتحادیه ی جغرافیادانان امریکا (1905، 1904 و 1909) عضو اکادمی علوم و هنرهای ملی، عضو انجمن تاریخ طبیعی

سلطنتی (مسکو) عضو انستیتو علوم نیوزیلند و آمریکا (سر دبیر اتحادیه) عضو اتحادیه ی آمریکایی برای پیشرفت علم (1903) عضویت در انجمنهای جغرافیایی برلین، وین، مادرید، رم، بوداپست، لایپزیک، گرایفسوالد، فرانکفورت،

جنوا، پتروگراد، آمستردام، نئوشاتل، کپنهاگ، استکهلم، نیویورک و شیکاگو. همه ی این فهرست به صورت افتخاری عضویت داشته است و بیش از سی عضویت پرمایه بوده است. او همچنین بین سالهای 1880 تا 1938 فهرست 501 عنوان کتابشناسی در کارنامه ی خود دارد. تاریخچه ی حرفه ای 1869 درجه ی لیسانس علوم از دانشگاه هاروارد (مدرسه ی علمی لاورنس) 1870 فوق لیسانس مهندسی از دانشگاه هاروارد 1870 مدت سه سال رادر کوردوبای آرژانتین به عنوان هواشناس در مرکز مشاهدات ملی گذراند. 1874 دستیار رافائل پامپلی (17) در اقیانوس آرام شمالی گذراند. 1877 دستیار استاد زمین شناس ناتانیل شالر (18) در دانشگاه هاروارد 1879 مدرس زمین شناسی در دانشگاه هاروارد 1882 و 1911 مدرس انستیتو لاول 1883 دستیار زمین شناسی پیمایش قاره ی شمالی (19) 1885 استادیاری جغرافیای طبیعی در دانشگاه هاروارد 1890 استادی کامل جغرافیای طبیعی در دانشگاه هاروارد 1890-1915 دستیار زمین شناسی در موسسه پیمایش زمین شناسی ایالات متحده (20) 1898 انتصاب استاد زمین شناس استورگیس هوپر (21) در دانشگاه هاروارد 1903 طبیعت شناس با موسسه ی پیمایش کارنگی پامپلی ترکستان (22) 1908 دیدار پروفیسور از دانشگاه برلین 1911 دیدار پروفیسور از دانشگاه پاریس 1911 هدایت 9 هفته ای گردش علمی جغرافیایی از ویلز تا ایتالیا 1912 بازنشستگی از خدمت در دانشگاه هاروارد 1912 سازماندهی گردش علمی 8 هفته ای هیئت انجمن جغرافیایی آمریکا 26-1925 سخنرانی در بازدید از کالج غربی 30-1927 سخنرانی در بازدید از دانشگاه برکلی در کالیفرنیا 31-1927 سخنرانی در بازدید از دانشگاه آریزونا 32-1927 سخنرانی در بازدید از دانشگاه استنفورد 1930 سخنرانی در بازدید از دانشگاه اورگان 32-1931 سخنرانی در بازدید از دانشگاه انستیتو تکنولوژی کالیفرنیا 1931 سخنرانی در بازدید از دانشگاه کلمبیا همکاریهای حرفه ای اغلب وی را پدر جغرافیای آمریکا می نامند. او استاد جغرافیای طبیعی در هاروارد بود و بسیاری از جغرافیدانان بزرگ آمریکا تربیت یافته ی مکتب او هستند. شاگردان وی شامل آلبرت پری برایهام (23)، ریچارد داج (24)، السورث هانتینگتن (25)، مارک جفرسون (26) و آیزایا بومن (27) هستند. او بنیانگذار انجمن جغرافیدانان آمریکا در سال 1904 است. او اولین رئیس منسجم کننده ی انجمن جغرافیدانان آمریکا است. دیویس می خواست انجمن جغرافیدانان آمریکا همتی بلند داشته باشد و به جغرافیا کمک نماید، به گونه ای که کار میدانی یا نشر اثر، لازمه ی عضویت در انجمن بود. دیویس را شخصیتی می شناسند که، جغرافیا رابه بر نامه ی درسی دانشگاه اضافه نمود. او میان مدرسه ی جغرافیا و جغرافیای حرفه ای شکافی می دید. او یک سلسله مطالبی را در خصوص چگونگی آموزش جغرافیا از پایه ی مدرسه

تا دانشکده به رشته تحریر در آورد. او کنفرانس جغرافیا در سال 1894 با تاکید بر آموزش جغرافیا هدایت نمود. در سال 1889 کتاب رودخانه ها و دره های پنسیلوانیا را نوشت که نخستین تالیف از نوع امریکایی آن بود. در این تالیف او نظریه "چرخه ی فرسایش" را ارائه نمود. ایده های وی متشکل از موضوعات هواشناسی جدید و همکاری برای مطالعات قابل توجه در زمین شناسی بود. خدمت در پست ریاست انجمن زمین شناسی امریکا نقش مهمی در تحقیق میدانی داشت. تفسیر کتابشناسی ویلیام موریس دیویس 1888 "روشهای جغرافیایی در تحقیقات زمین شناسی" مجله ی نشنال جئوگرافیک شماره ی 1 صفحات 11-26 مقاله با تعریفی از جغرافیا با عنوان "ارائه ی شرحی از اشکال زمین" شروع می شود. سپس او اظهار می دارد که تعریف محدود است. تعریف باید در برگیرنده ی شرح و مقادیر آماری معرف سطح زمین باشد، اما همچنین شامل طبقه بندی منظم چشم اندازها، نتایج فرآیندهای مشاهده شده، قابل اعمال برای دوره های متنوع زمانی مختلف بر ساختمانهای گوناگون باشد. او جایگاه دو رویدادی که سازنده ی یک بررسی جغرافیایی پیشرفته است را معرفی می نماید. نخست بررسیهای پنسیلوانیا در 1840، دوم بررسیهای غرب در سال 1870 .